

ORADEA-MARE (NAGYVARAD)

Joi 11 Juniu st. v.
23 Juniu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redacțiunea în
Közep-utca nr. 395.

Nr. 43.

ANUL XVII.

1881.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe de an 5 fl.; pe
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru Români a 2 galbeni.

Deminęta domnului ministru.

— Schiță luată de pe natură. —

Sunt șapte cęsuri de deminęta; domnul ministru dörme încă și face bine. Domnul ministru e obosit; se vede că intruniri, sfaturi, chibzueli, împăcări, conciliabului etc., l'au reținut aseră târziu și tocmai în aceste momente domnul ministru trebui să fia grozav agitat de grele visuri, prin care negreșit întâlnește numai figurile în mare parte fioröse și spartiate ale recalcitranților sei politici.

Unul câte unul se urcă la deal și încep a se aduna: care cu trăsura cu în cal, care cu o birjă elegantă cu doi cai, care cu echipajuri private, cea mai mare parte pe jos, vremea fiind indemanatecă și primblarea pedestrică dând poftă de mâncare; apoi care cu o suplică, care cu recomandatii dela vr'un membru influent din partid, alții numai cu nădejdea în suflet și discursul învățat de pe rost acasă, cu două țile înainte, se urc, se tot urc, se apropie, întră pe pörta, ograda domnului ministru se umple cu trăsuri, scările domnului ministru de figuri omenesci suspinände, salonul domnului ministru de persoane autoritare, de membri influenți, de membri intransigenți ai partidului și de solicitori de multe specii, unii îndrăzneți chiar, pe basa vechiului prietesug, dic ei, pe când domnul ministru eră un simplu om, un biet particularnic ca noi toți...

Sunt opt cęsuri și domnul ministru tot dörme și face ier bine. Sergenții gardei de nöpte ai domnului ministru sunt înlocuiți prin cei de ți care au mânuși mai curat spelate și bumbi mult mai strălucitori. Lumea creșce, se îndesă, caldura devine mai ardetöre, bătăile de inimă mai dese și mai silnice, mânilor mai tremurände, picioarele mai slabe, memoria mai întunecösă și din ce în ce ștergënd discursul învățat cu două țile înainte, apoi chiar cei mai îndrăzneți se cam potolesc și din cei ce venise cu nădejdea în suflet, li se pare mai puțin zimbitor!

... Aceste crude emoții merg tot crescendo și sunt amarnic șguduite ori de câte ori se deschide vr'o una din cele două ușe de intrare în salonul domnului ministru.

În salonul domnului ministru se vede mai äntäiu într'un colț pe fotoliul de lângă ferestă, strălucind figura Părintelui Timostie dela biserica Sfinților Voivođi, care vine să röge pe domnul ministru să iscalescă mai curënd primirea ca bursiere interne în șcöla centrală pe fetișorele sale Garofa și Varvara. Alături cu parintele Timofüe stă smerit cuconul Tudurachi Ispas cu jalba sa în mână și oftatul pe buze, așteptänd pe un cęs și mai bine ivirea marętä a domnului ministru. Cuconul Tu-

durachi Ispas fiind odinörä obijduit prin isgonirea sa din slujbele ocärmuirii, pentru că și el ca un biet om cu prevedere spre țilele negre, pusese două, trei pärälute albe deoparte, vine să ceră domnului ministru vr'o slujbușörä cât de mică, vr'un intendant la vr'un internat de ale statului decă se pöte, pe unde slujise mulți ani, în multe rënduri și pe unde avuse prä din cale afarä „prevederi spre țilele cele negre“. Länga cuconul Tudurachi schinteiözä mutra cuconei Arsenia, sermanä veduvä, de profesiune făcätöre de dulceturä, sulimanuri și altele pe la case boeresci, veche pensionarä din așä numita cutia milelor, actualminte paraponisitä pentru suprimarea pensiunii sale, vine să se plängä domnului ministru de nerușinatä obijduire făcutä unei sermane veduve și să cerä, la cas de nevoe cu topuzul chiar, punerea sa la loc, în vechile drepturi de pensionarä a Eforiei locale. Olęcä mai departe de sermana veduvä, pe un scäunaș längä sobä, mahnit și plin de sfielä șede bietul Ignat Surcica, fost piser la o comunä de pe längä Iași, fost ipistat la tęg, dat afarä pentru sfänțuelä, bun prietin cu unterul dela ușa domnului ministru, stracurat pe furiș în mulțime și așteptä, inghițind la noduri pe gät, solemnä aparițiune.

Apoi după blajinul Ignat Surcica, fost piser, fost etc. etc., se înșir variate și nenumerate figuri, altele mult mai samandicöse decät cele suscitare: aceste figuri stau în focul grozav al nerabdării, al acelei nerabdări venitä dela acea fantasticä și nepotolitä luptä în interiorul sufletului, că pöte domnul ministru să fie reu dispus din multe pricini, una din aceea a fioröselor sale visuri, prin care negreșit äü întâlnit ätät de furtunöse figurile thermopylice ale intransigenților sei politici, pöte și din nevalirea superatorilor cu jalbe de tot soiul; însfärșit în lupta acelei nerabdări care vine dela aceea, ca bieții ömeni nu pot să ghicescä anume care va fi starea momentului psycholic al domnului ministru, când va fi visibil și pentru acea lume care se tot îndesa, umple salonul, scările, purtänd bătăile inimei mai apesate și mai tari, picioarele mai tremurände, nodurile pe gät mai lungi etc.

Acestä jalnicä priveliște suspinändä și tremurändä alcatuitä din figuri omnesci ätät de posomorite, stau ca niște jertfe nenorocite a combinațiilor bizare la care i supune gradul de însemnätate a solicitațiunii lor și formezä un specimen de spectacol care pe furiș, îi aduce ris și compatimire în acelaș timp. Acul orologului äntezä fără nici o cruțare pentru jalnica adunatura; äü atins nöue, nöue jumetate, dece cęsuri și domnul ministru tot nu mai apare; unii presupun că încă dörme, alții dovedesc că face förte bine și așä mai departe pän' ce s'aude... ce s'aude? batënd dece cęsuri jumetate!

... Se apropie césul, acel cés dorit și plin de emoții al înfațșării domnului ministru!

Unii mai deprinși a trage cu urechia pe la borta ușelor, aud chiar mai multe glasuri în cabinetul de culcare a domnului ministru. Domnul ministru s'aă treăit. Domnul ministru se scólă, umblă prin casă și alții încep ier a șopotii că domnul ministru nu face bine acuma. Cu evenimentul treării domnului ministru, bataile inimilor suspinănde aă devenit mai ingramadite și mai tari, nodurile pe gât mai citoróse, picórele mai slabe și tot astfel mai departe...

Cei de prin vecinetatea ușei în cestiuone, încep să distingă chiar sunetul și nuanța vocilor și prin urmare cine pot fi fericii intimi care împing prieteșugul până prin cabinetele de culcare a domnilor miniștri; s'aude vorbindu-se, e o voce care împune, e domnul ministru care cuvinteză, numai vocea sa blândă și simpatică s'aude, ier fericii intimi par a se supune vorbelor sale prin cea mai ermitică tacere...

Domnul ministru tace lasând cuvântul mai departe amicului seu de căletorie... după el începe amicul domnului ministru din școlă... apoi amicul politic al domnului ministru... apoi colegul domnului ministru dela dascalie... apoi... s'aude, se distinge mai bine numai vocea domnului ministru. Domnul ministru e îmbrăcat deja și este anunțiat că o mulțime de lume așteptă în salon și pe scări afară. Domnul ministru poftește pe fericii sei intimi din cabinetul de culcare în salon. Domnul ministru pornesce urmat de această devotată, sinceră, spontanee, trufașă și desinteresată escortă. Domnul ministru pune mâna pe ușă... deschide... intră în salon!...

Ca prin încântec o lovitură generală de călcăe resună pe dușamele și mai bine de cinci-deci de ființi se rădic în picóre, închinându-se smerit și respectuos; un salut blând, dulce, binevoitor, acel salut firesc al domnului ministru pare a primi cu dulcetză acel semn de stimă, manifestat atât de puternic la apariiunea reprezentantului uneia din cele șapte puteri ale statului român!...

O furnicare nedescriptibilă șgudue și petrunde tótă construcția trupescă a acestei mulțimi; amortirea, slăbănogirea, legarea limbilor începe a sa manifestă instinctiv și forțe violent; balamalele picórele, confusia memoriei, inadusea glasului, tóte acele o mie și una de nenorociri nepreveđute, aruncă într'un mod barbar și neomenos pe această mulțime palpitândă în cele mai tantalane suplicieri. Nimic, nimic din lume, chiar gândurile cele mai filosofice asupra deșertățiunilor de pe acest pământ, nu póte stapăni acele selbetece emoții ale mulțimii și i este cu neputință a reveni la starea firească, la o atitudine de cumpenelă și sânge rece cât timp e fața domnului ministru. Tușeli ingramadite și silnice, rădicări din umeri, clătănături de gât, mișcări epileptice din picóre, variații de culori pe figură, mușcări de buze, piedici nestăpánite, lunecări nevinovate. o completă gimnastică involuntară a trupului, nu póte nici cum stemperă acele grozave emoții, acea blastemata luptă interioară cu ideia bine veđută deja că domnul ministru este față și că vine fă-căruia rëndul să vorbescă, să respundă, să asculte pe domnul ministru. s'e și neaternă plângerea în termeni puternici de acei care pot convinge și triumfă asupra domnului ministru.

La fie-care se opresce domnul ministru și ascultă... ascultă... răspunde, făgăduesce, aruncă în inima fie-căruia câte o rađă dulce de speranță, merge până în fundul salonului, se întórce la dreapta, se întórce la stânga, se duce ierași tot ascultând... ascultând șoptele plângătorilor rostite cu cea mai smerită și mai tainică glăsuire, căci este bine știut că fie-care solicitator se feresce unul de altul și nu vré să facă a se

crede că ar fi venit la domnul ministru să cëră slujbă, pensie etc.

Din contra, numai împins spontanee de maréția sentimentelor unui vechiu prieteșug cu care este legat de domnul ministru pe când încă nu eră ministru, ei om particularnic ca noi toți, seu pentru durerea de inimă ce pórta trebilor țerei și mai mult scumpei sănetați, cam sdruncinată, a domnului ministru, aă venit cu toții și stau, bieții ómeni, dela șapte césuri deminéta ca să alle chiar din gura domnului ministru decă e sánetos, vios și decă trebile țerei merg bine...

Unul câte unul din cei mai puțin îndrazneți, încep a se retrage ducând cu sine câte o vorbă bună seu schinteia unei perspective din gura dătătoare de speranță a domnului ministru; cei mai groși de obraz însă, nu slabesc pe domnul ministru așa cu una cu doue; ei nivesc și vociferéză până ce capetă chiar parola de onóre a domnului ministru, sub necuviinciosul pretest că în țera románescă s'aă veđut și se ved încă mulți miniștri care tot făgăduesce, dar nu mai implinesc...

Astfel începe a se stracurá mulțimea, lasând după ea miasmelle și fumul în salonul domnului ministru.

Mare și esplosibilă este bucuria fericii intimi când plichticósa mulțime începe să se retragă, căci apoi a lor și numai a lor remăne în urmă domnul ministru.

Domnul ministru trebui să iésă; este așteptat la o casă privată unde cu ocașia unui dejun copios, să se pótă consfatu pentru împăcarea acelor bosumflați politici din partid, care nici în ruțul capului nu vor s'o dea înapoi. Domnul ministru iésă chiar, pasul seu modest și sigur, ținuta sa nepreteniósă, tária caracterului, sinceritatea consciinței inteligentă sa bogată și superioară prin cunoscinți, dic, că nu tocmai el are aerul a se supune orbesce motivelor de resvrătire a așa numitului seu grup politic.

Până la urcarea sa în una din multele trăsuri care stau în ogradă, domnul ministru mai este intimpinat de dece ori cel puțin de serióse și melancolice figuri a unor paraponiși de un calibru mai variat. Pintre acestia se gasece solicitatori care pretind lucrari ce nici cum intră în cadrul autorității sale ministeriale; unii cer să capete ranguri de capitan, major, colonel și general chiar în garda civică din Iași; alții vor să fie nu mai sergenti-majori pentru a esploată concetățenii asupra căroră de mult s'au pus ochiul...

Domnul ministru amezit, inspaimăntat de această îmbulzelă se repede în trăsura; solicitatorii desperați, pentru ultima oră dau busta, însă e pré târđiu. Aice este o mică neînțelegere, o altercație, cu ore-care preschimbări de cuvinte cam gróse între fericii intimi, cari se arunc cu toții deodată să ia loc lângă domnul ministru; cel mai sprinten, mai ușurel și mai mic decăt toți fiind avocatul Costica Ciocălau lunecă pe furis lângă domnul ministru, strigând birjarului: haide!

Colbul ce radică birja domnului ministru cade riđend obrăznic pe restul fericii intimi, ier birjele acestor luând grabnic sbor după trăsura ministerială aă lăsat un colb mai grubian și mai negru acoperind în mod nemilos mutrele bieților solicitatori de ranguri în garda națională și astfel s'aă incheiat diminetă domnului ministru.

Iasi 1880 septembrie.

Petru V. Grigoriu.

Academia Romána.

Insciințare.

(Fine.)

După decisiunile luate de Academia Romána, în sesiunile de până la anul 1881, concursurile propuse de Academie sânt cele următóre:

7. *Premiul Nasturel*, seria A, de 5000 lei, se va decerne, în sesiunea generală din primăvara anului 1882, celei mai bune disertațiuni în limba română asupra următorului subiect:

„*Tieranul român*. Disertațiune asupra stării sale morale, sociale, economice și politice în trecut și în prezent, în principatul României“.

Întinderea operatului va fi 20 côle de tipar, format 4° mic seî 8° ordinar, litere cicero. Terminul prezentării manuscriselor la concurs va fi 31 decembrie 1881.

8. *Premiul Nasturel*, seria A, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din primăvara anului 1882 celei mai bune disertațiuni asupra următorului subiect:

„Sufixul licuid (l, r) și sufixul gutural (k, g) în limba română“.

Întinderea lucrării va fi minimum de 20 côle de tipar în octav ordinar, litere cicero. Terminul prezentării manuscriselor la concurs va fi 31 decembrie 1881.

9. *Premiul Statului Heliade-Radulescu*, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală din primăvara anului 1882, celei mai bune disertațiuni în limba română, asupra următorului subiect:

„Studiu asupra activității literare și pedagogice a lui Ion Heliade-Radulescu, în raport cu epoca anterioară (finele secolului XVIII, cu erudiții din Blaj și Văcărescii) și cu cea posterioară până la 1848, dând tot de odată o schiță biografică a lui Heliade-Rădulescu“.

Întinderea operatului va fi ca de 20 côle de tipar în 4° mic seî 8° ordinar, cu litere cicero. Terminul prezentării manuscriselor la concurs va fi 31 decembrie 1881.

10. *Premiul Alesandru Ion Cuza*, de 4000 lei, se va decerne în sesiunea generală din primăvara anului 1883, celei mai bune disertațiuni în limba română asupra următorului subiect:

„Istoria Românilor în Dacia Traiana, dela Aurelianus până la fundarea principatelor Moldova și Țera-Românească“.

Întinderea operatului va fi de 20 côle de tipar în 4° mic seî 8° ordinar, cu litere cicero. Terminul prezentării manuscriselor va fi 31 decembrie 1882.

11. *Premiul Statului Lazăr*, de 5000 lei, se va decerne în sesiunea generală a anului 1883 celei mai bune disertațiuni, scrisă în limba română asupra următorului subiect:

„Studiu asupra agriculturii, industriei și comerțului în România“.

Lucrarea va trata despre starea actuală a acestor trei ramure de producțiune și despre mijlocele de a le amelioră. O ochire asupra istoriei economice a României în secolii XVII, XVIII și XIX va precede acestui studiu. Studiul va fi făcut din punctul de vedere economic și tehnic. Manuscrisul trebuie să cuprindă materie pentru cel puțin 300—400 pagini de tipar, în 8° garmond. Terminul prezentării manuscriselor la concurs va fi până la 31 decembrie 1882.

12. *Premiul Nasturel*, seria A, de 5000 lei, se va acorda în sesiunea generală a anului 1883 celei mai bune disertațiuni în limba română asupra următorului subiect:

„Istoria tipografiei la Români“.

Întinderea lucrării va fi de 15—20 côle de tipar, în 8° ordinar cu litere cicero. Terminul prezentării manuscriselor la concurs va fi 31 decembrie 1882.

A p e l

cătră fostii membri ai Societății „România Juna“.

Societatea academică „România Jună“ din incidentul serbării jubileului ei de 10 ani a decis a introduce un album, care să cuprindă fotografiile membrilor ei: onorari, fondatori, emeritați, ordinari și extraordinari.

Membrii actuali considerând, că Societatea pe baza statutelor denumesce în fiă-care an de membri onorari pe cei mai meritați bărbați ai națiunii române, considerând că ea numeră mulți bărbați generosi între membrii fondatori, cari dela înființarea ei neconținut au spriginit-o cu mijloce materiale, și mai mult simțindu-se mândri, că foarte mulți dintre antecesorii lor ocupă astăzi locuri onorifice în viața publică, ținând de un ce neprețuit nu numai pentru ei, ci și pentru generațiunile viitoare a avea aici, departe de patria, în mijlocul elementelor străine, chipurile bărbaților, a căror privire inspiră zel, activitate, energiă, abnegațiune și solidaritate în toate impregiurările.

Aceste au fost motivele, cari au îndemnat pe actualii membri la înființarea albumului, și comitetul s'a adresat deja cătră dnii membri onorari, fondatori și emeritați, ca să binevoiescă a sprigini acesta întreprindere a noastră.

Ce privesce pe fostii membri ordinari și extraordinari, pe lângă totă silința nu ni-am putut câștiga adresele dlor. Ni luăm deci voia a-i rogă pe calea diuaristice, ca să răspundă apelului de față prin trimiterea poselor dlor.

Sântem fericiți a constată, că dnii membri onorari, fondatori și emeritați în mare parte ne-au onorat cu trimiterea fotografiilor dlor, cari astăzi ornă albumul Societății noastre și-l vor orna cât timp va trăi Societatea, și ea — va trăi.

Plini de respect, stimă și venerațiune privim marețele figuri ale ilustrilor nostri bărbați și binevoitorilor nostri ocoțitori.

Ne vom bucură mult vedând și imaginile bravilor nostri antecesorii, cari ni-au lăsat moștenirea atât de scumpă, Societatea „România Juna“.

Pentru comitet:

Viena, în 15 iunie 1881.

B. Damianu
președ.

Dumitru S. Stefanu
secret.

C e e n o u ?

Regele și Regina României au mers, duminică 31 mai, la orele 2, la Ateneu, unde au presidat solemnitatea distribuiri recompenselor la premianții expozițiunii naționale de arte și industrie. ce fusese organizată de societatea „Concordia română“. Majestățile Lor au fost întâmpinate, la sosire, de dnii miniștrii de interne și de instrucțiune publică și de președintele și comitetul societății „Concordia“. Solemnitatea a început prin înțonarea unui imn cântat de corul bărbătesc dela conservator. După acesta, dl C. Porumbaru, președintele societății „Concordia“, a pronunțat câteva cuvinte, mulțămind M. S. Regelui pentru protecția și încurajarea ce totdeauna a acordat desvoltării artelor și industriei în România, la cari cuvinte M. S. Regele a răspuns exprimându-și satisfacțiunea pentru silințele stăruitoare puse de societatea „Concordia“ în urmărirea folositorului seî scop și urându-i prosperitate. Apoi a urmat distribuirea medaliilor și diplomelor de cătră Majestățile Lor. Un numeros public, domni și domne, au asistat la această solemnitate, care s'a terminat la 3 ore și jumătate.

Principele ereditar Hohenzollern. Luni 1/13 iunie, la orele 9 dimineța, MM. LL. Regele și Regina

României și A. S. principele ereditar de Hohenzollern au plecat la Sinaia, de unde, după o ședere de două zile. A. S. principele Leopold, însoțit de dl baron Werner, și de dl d'Arnim, șambelanul Alteței Sale, va urma, prin Brașov, întorcerea sa la Sigmaringen; ier Majestăților Lor se vor înapoiă în București. La gara Cotroceni se aflau I. P. S. S. mitropolitul primat, dl ministru plenipotențiar al Germaniei, dnii miniștrii, dl general comandant al trupelor garnisonei, dl prefect al poliției, dl prefect de Ilfov, dna D. Bratianu, domnele curții, casa civilă și militară a Regelui și mai multe alte notabilități, cari veniseră să salute pe Majestățile Lor și să ureze călătorie bună A. S. principelui ereditar de Hohenzollern. Auguștii călători, după ce s'au întreținut câțva timp cu persoanele prezente, s'au suit în trenul special care-i așteptă și care a pornit la ora otărită.

Din Fagaras primim următoarele șire: Stimabile domnule Redactor! Ve rog să binevoii a da loc în coloanele pretuitului dvăstre diuar „Familia” următoarelor șire: Loteria de efecte în beneficiul fondului școlastic al reuniunii femeilor române din Fagaras și giur s'au tras dupa cum eră ficsat la 2 iunie a. c. și au câștigat următorii nri: 477, 506, 788, 613, 630, 594, 269, 293, 98, 552, 480, 169, 25, 353, 658, 331, 656, 205, 87, 666, 473, 298, 517, 575, 359, 238, 694, 495, 384, 530, 115, 185, 516, 639, 361, 125, 197, 601, 688, 510, 785, 434, 640, 760, 208, 420, 92, 444, 183, 774, 627, 371, 764, 686, 619, 223, 732, 742, 719, 270, 302, 329, 481, 497, 772, 793, 52, 18, 416, 479, 24, 130, 262, 660, 97, 138, 8, 560 și 455. Deci imi permit a rugă pe toți detentorii de bilete cu numeri de sus ca în termin de 30 de zile dela această publicare să binevoiescă a tramite la adresa subsemnatei biletul seti biletele proveđute cu numerii menționați, ca reuniunea să fiă pusă în pozițiune a trimite îndată obiectele câștigate, căci alt fel câștigurile cad în beneficiul fondului reuniunii. În fine sânt rugați toți acei domni, cari au primit bilete de loteria spre vëndare, și până ađi nu au trimis nici biletele, nici prețul lor, să binevoiescă fără întârziare a trimite biletele nevëndute și eventual prețul lor, pentru ca comitetul reuniunii să nu fie împedecat a-și depune cât mai curënd publice socotela despre finalul rezultat. Comitetul reuniunii *Zinca Romanu* preș. reuniunii.

Povești și legende române. Sub acest titlu dna E. B. Mower, socia învețatului și stimatului medic din București a publicat în limba englesă un mic dar elegant volum de povești și legende române. Dna Mower, petrecënd de vr'o 24 ani în România, cunoște bine această țeră și moravurile ei, despre cari și scrie adese ori în presa englesă. Broșura presentă e dedicata reginei României și este inzestrată cu o fotografie. În prefață, dna Mower scrie cu multă simpatia despre români și despre eroii nostri naționali.

Societatea lit. biser. „Alexi-Sincaiana” a alumnilor teologi gherlani și-a compus biroul pe a. 1881/2 în modul urmator: președ. Gregoriu Popu teol. III; v.-preș. Ștefan Cucu teol. II; not. al coresp. Ioan Nițiu Macaveiu teol. II; not. al șed. Ioan Sonea teol. I; casariu Vasiliu Nechiți teol. III; bibliotecar Petru Cheres-teș teol. II; controlor Ioan P. Popu teol. I; archivar Georgiu Isaiu teol. I.

Regina Engliterei a aretat intențiunea d'a se însărcină cu educațiunea tinerului fiu al fratelui lordului Beaconsfield, Coningsby Disraeli, care este unul din cei mai buni camaradi ai principelui Leopold, copilul cel mai mic al reginei. Titlul de pari al comitelui Beaconsfield se va transmite nepotului seú și moștenitori-

lor sei, regina dorind ca numele de Beaconsfield să rămână în veci în cartea de aur a baronilor englesi.

Bețivii de opium în Englitiera. După doctorul Moffat, deca beția de bere și licoruri a început să se micșoreze în Englitiera, consumațiunea opiului inse ar fi crescut într'un mod considerabil. Droghistii de pe la sate i-au mărturisit că, în adevăr, de când cu legea care prescrie închiderea de cu vreme a stabilimentelor publice, consumațiunea laudanului s'a mărit foarte mult și mai cu sémă prin localitățile cu miniere: de almintrelea, tot astfel se întemplă cu o mulțime de soporifice și de beuturi alcoolice: cloral, clorodină, apă de colonia, absint, mesteeătură de opium și cloroform, și alte multe alcoolice, cari au înlocuit berea. În Irlanda, cea mai mare consumațiune ce se face este aceea de eter. În fața acestor notițe, ni se pare că ar fi o conclusiune de tras de cătră aceia cari acasă neconțin pe bieții lucrători că-și beaú salariile și remân săraci... Prin observațiunile doctorului Moffat se vede lămurit că lucrătorii nu beaú vin seú spirtose pentru plăcerea de a bea: din contra, fapt oribil!... ei sânt împinși la beția de alcoolice și narcotice de maladia corpului, maladie provenită fără indoieală din munca escesivă care tãmpesce și degradează. După dece seú două-spre-dece ore de lucru barbar, lucrătorul spre a se mai mișca și a mai trai afață de atelier are trebuință să-și galvanizeze corpul prin narcotice, a căror reacțiune idiotizează creerul sermanului lucrător.

Un ariciu cu minte. „Le Rameau de Sapin” din Neuenburg primesce următorea frumoasă istorie: D. M. este un mare prietin al animalelor. În mica sa menagerie ținea un ariciu, care în câteva zile se familiariză așa de bine în cât nu mai făcea uz de ghimpii sei. La prând primia și el ca toate celelalte animale din institutul zoologic al dlui M., mănecarea sa. Într'o di ariciul căută insedar castronul cu mănecarea obicinuată, la locul unde-l găsiă în totdeuna. Se pare că fusese uitat. „Ce este de făcut acum? își dișe ariciul. El își aduse aminte că la amedi se trage clopotul casei, se sui la sirma acestuia și începă a sună. Îndată veni un om de casă și nu află pe nimeni. În fine observă pe cerșetorul cu 4 picioare, care cerea mănecare pe această cale obicinuată pentru animale. Acest cas s'a repetat de mai multe ori. Ariciul veduse pe stăpânul seú trãgënd de sirma clopoțelului, când chiamă pe omenii casei la masă, și ca un bun observator, animalul se folosi de această descoperire.

Despre sarutări. În anul 1679 a aparut o carte sub titlul „Camera iubirii” de Francisc N. În această carte se află o definițiune originală despre sarutări. Ea sună în următorul mod: „Sarutarea este sigilul unei voințe amorose, ce se exprimă; un semn pretios al viitōrei împreunări; unul care se dă și se perde; o pomă, care se plânteză, și se culege; cea mai grabnică întrebare împreunată cu respuns a două inimi; două petre tari, cari se frcă una de alta și schintez.

Un enorm vas de resbel. Până astădi nu se cunoște un vas de resbel mai mare de cât acela construit de frații Stevens, niște milionari din America. Lucrarea s'a început la 1843 și d'abiă se termină în luna ianuarie 1881. Vasul este în stare a resistă la ori ce atac din partea bombelor cât și a omenilor și are numele de vaporul lui Stevens. Costul acestui vapor este de 54 milioane, și la 1 aprilie 1881 se pune la licitație ca să-l vëndă. Căi i dă mana să-l cumpere?

Proprietar, redactor respunđator și editor:

IOSIF VULCANU.